

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. IN NEDERLAND 50 Cts

20

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

OP BLZ. 2

WOLFGANG - AMADEUS MOZART

ONHEILSPELLENDE BLIKKEN VOLGEN IEDERE BEWEGING VAN

DAN COOPER

EN

CARTIER...

(Lees blz. 8)

WOLFGANG AMADEUS MOZART

In het jaar 1759 te Salzburg...

Wel, Wolferl, stel je reeds belang in muziek?... Je kunt er nochtans nog niet veel van snappen!

Toch wel, papa!

Twee uur later...

Maar die kleine is betoverd! Dat is toch het lied dat je daareven speelde, Nannerl?

Verbaasd door het ontluikend genie van Wolfgang, schenkt z'n vader, Leopold Mozart, hem voor zijn zesde verjaardag een viool.

Tracht er goed mee te spelen!...

Ho, dank je, papa!...

Wolfgang, die door al de huisgenoten liefderlijk « Wolferl » wordt genoemd, zet zich aan het werk en studeert viool.

Op zekere dag vroeg de virtuoos Wengl aan Leopold Mozart enkele trios te willen spelen die hij gekomponeerd had.

Ik vraag niets beters, beste vriend, maar waar zal ik de derde violist vinden?

Ho, papa, geef mij de derde partituur! Laat mij eens meespelen!

Maar Wolferl toch, je bent nog véél te klein!

De tranen van het kind deden vader Mozart ten slotte toch toegeven, en de kunst van zijn zoontje verbaasde hem enorm.

!

!

Maar dat is buitengewoon, Wolferl!... Waar heb je zó leren spelen?

Ik heb het niet geleerd, vader... Ik speel maar zoals ik het voel!

Enkele tijd later zag vader Mozart zijn zoon muziek schrijven.

Wat richt je daar uit?

Ik schrijf een concerto... Het eerste deel is bijna klaar!

Leopold Mozart was een gelukkig vader, want hij was er zich van bewust een geniaal kind te hebben...

Maar dat is ongelooflijk!... Alle regels werden nauwkeurig nageleefd, Wolferl, je wordt een zeer groot musicus!

Het genie van zijn zoon Wolfgang, gaf aan Leopold Mozart een idee, dat hij onmiddellijk uitvoerde. Hij wilde een groot concerttournee organiseren dwars door Europa.

In juni 1762 zette hij zich op weg met zijn twee kinderen. Overal waar de kleine Wolfgang optrad, oogstte hij grenzeloze bewondering...

Op zekere avond stopte de koets van vader Mozart voor de Franciskaner abdij van Ips...

Hoor je dat, broeder ?... Nog nooit heeft men uit ons orgel zulke harmonische muziek gehaald... Wie is die hemelse orgelist ?...

De monniken stelden met verbazing vast, dat die buitengewone kunstenaar amper zeven jaar oud was !

Enkele weken later trad Wolfgang op aan het hof van Wenen voor de keizer van Oostenrijk.

Je speelt heel goed, jongen ! Zou je een concerto kunnen spelen met één enkele vinger ?

Jawel, majesteit, om U genoegen te doen...

En de jonge Wolferl speelde onder de verraste blikken van de voltallige hofhouding de moeilijkste passages van het concert met zijn wijsvinger alleen.
Dat is fantastisch !

Op zekere dag gleed de jonge musicus in het keizerlijk slot van Schönbrunn uit op de pas geboende vloer. Een meisje hielp hem onmiddellijk overeind...

Het was Marie-Antoinette, de toekomstige koningin van Frankrijk... Wolfgang bedankte haar op zijn manier...
U is zeer vriendelijk, juffrouw ! Wanneer ik groot ben, zal ik U trouwen !

In de loop van de volgende jaren doorkruiste Wolfgang triomfantelijk heel Europa. Hij trad op te München, Brussel, Parijs, Londen. In de postkoetsen, waarmee de kleine wonderknaap over de hobbelige kasseien van de ene hoofdstad naar de andere reed, schreef hij echte meesterwerken...

Mozart was amper twaalf jaar, wanneer hij zijn eerste opera komponeerde : La Finta Simplice.

Maar zijn populariteit haalde hem ook jaloersheid op de hals.
Die knaap wordt waarlijk vervelend ! Wij moeten de opvoering van zijn opera zien te voorkomen !
U mag op mij rekenen ! Ik ken de direkteur van de opera en de eerste dirigent heel goed. Zij hebben beiden verplichtingen aan mij !...

En zo kwam het dat...
Het spijt mij, mijnheer Mozart, maar de decors zullen niet klaar zijn op de voorziene datum !

Helaas ! mijnheer ! Wij zullen de herhalingen moeten onderbreken. Onze dirigent is ziek

Deze georganiseerde sabotage dwong Wolfgang van de opvoering van zijn eerste opera af te zien...

Maar de keizer die van die incidenten lucht had gekregen, schonk de jonge musicus een schitterende weerwraak...
Mijnheer Mozart, u zoudt voor de inhuldiging van deze kerk een plechtige mis voor groot orkest moeten schrijven.
Ik zal mijn best doen, majesteit !

En op de vastgestelde datum werd de missa solemnis uitgevoerd, onder de leiding van de twaalf jaar oude wonderknaap ! De uitvoering werd een triomf, en een vernedering voor al wie jaloers en sceptisch was.

Enkele jaren later wilde Leopold Mozart zijn zoon aan de beroemde filharmonische akademie van Bologna laten inschrijven. Wolfgang was op dat ogenblik veertien jaar oud...
Het toelatingsexamen dat de kandidaten moeten afleggen, schijnt mij te zwaar te zijn voor een kind, maar daar u blijft aandringen...

En Wolfgang werd in een kamer gebracht, waar hij een muziekstuk moest komponeren. In zijn geval was het een kantate... Hij kreeg slechts drie uur om zijn proefstuk te maken

Een uur later kwam hij reeds buiten, want zijn werk was klaar ! De heren van de akademie zaten stom van verbazing. De kantate die Wolfgang al spelend had geschreven, was in alle opzichten perfekt !
!

Voor de eerste maal in haar geschiedenis werden de statuten van de akademie van Bologna over het hoofd gezien.
Alhoewel u niet de vereiste ouderdom van twintig jaar heeft bereikt, zijn wij gelukkig en fier, mijnheer Mozart, u de graad van « compositore » toe te kennen !

Van dat ogenblik af, behaalde Mozart het ene sukses na het andere. Hij schreef zo makkelijk muziek als een normale mens ademt. Al zijn werken waren meesterstukken !

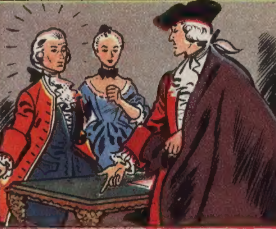

In het jaar 1782 trad hij in het huwelijk met Constance Weber.

Kort daarop kreeg Mozart de grootste voldoening van zijn leven : na de uitvoering van enkele quatuors, drong een man door de menigte naar vader Mozart

Mijnheer, ik verklaar bij God en de mensen, dat ik uw zoon voor de grootste toondichter aanzie, waarover ik ooit heb horen spreken !

Wie is die heer ?
Heb je hem niet herkend?... Maar, dat is de grote Haydn, de geliefkoosde musicus van de keizer !

Helaas ! Mozart leed reeds aan de eerste verschijnselen van de ziekte die hem naar zijn graf zou voeren. Hij werkte niettemin koortsachtig verder...

Op zekere avond ontving hij het bezoek van een geheimzinnig, in het zwart gekleed personage...

Mijnheer Mozart, de persoon die mij naar u heeft gestuurd, zou graag onbekend blijven, en u een Requiem willen bestellen. Aanvaardt u die opdracht?

Volgende week : DE CID CAMPEADOR

Einde

ONDER ONS VERMA

IK VERVEEL ME!

Ik vind niets vervelender dan een jongen of een meisje te horen zeggen « Ik verveel me! » Het is waarlijk onbetamelijk zo iets te horen uit de mond van een jong meisje of een jonge kerel in bloeiende gezondheid. Jongens en meisjes die zich vervelen, hebben een gebrek aan verbeelding en entousiasme, want rondom hen zijn er toch zóveel dingen die een gezonde nieuwagierigheid opwekken. Er zijn duizenden boeken, er zijn bossen, speelpleinen, klubs, jeugdverenigingen. Er bestaan fietsen, sportpleinen, zwemgelegenheden... Er bestaan mensen in nood, die kunnen geholpen worden, moeders die hulp kunnen apprecieren, enz..., enz...

Hoe is het mogelijk zich te vervelen, wanneer men achter zijn huis een tuintje heeft met planten, bloemen, en wanneer enkele honderden meter verder in bos en veld en woud al de geheimen van de natuur ons bekoren.

Hoe kan men zich vervelen, wanneer er zóveel jongens en meisjes zijn die niet beter vragen dan een goed vriend te ontdekken om mee te spelen, om samen geestdriftig op zoek te gaan naar al de wonderen van de natuur.

Zeg nooit dat je je verveelt, want je vervelen mag je waarlijk niet doen. Dat is bijna zo erg als liegen, en dat is veel gezegd!

Kuifje

KUIFJE'S KLUB

P. *van Horenbeek, van Mechelen, zou graag lid worden* van onze Kuifje's klub en wil weten wat hij daar moet voor doen. Dat is niet moeilijk, beste vriend: Je stuurt ons een pasfoto, samen met je volledig adres, geboortedatum en tien frank in postzegels (abonné's worden gratis ingeschreven). Waneer mogen wij je in onze klub verwelkomen?

AUTO'S

M*arc Thomaes van Oudenaarde* vindt « Kuifje » prachtig, maar zou graag nog meer autoreportages zien verschijnen. Wij kunnen jammer genoeg niet meer autoreportages brengen, Marc, want in « Kuifje » moeten wij steeds aan alle lezers denken en aan « elk wat wils » schenken.

KRUISERS

L*ouis Daens, van Lokeren*, heeft grote belangstelling voor de militaire marine. Hij zou graag eens een technische tekening zien verschijnen in « Kuifje » van een zware kruiser. Hij had mij dat reeds eerder gevraagd, en ik had hem beloofd dit onderwerp te laten behandelen, door een van onze technische medewerkers. Daar is nog niets van in huis gekomen, maar dat wil daarom niet zeggen dat dit plan in het water gevallen is. Nog wat geduld, Louis!

LOURDES

W*alter Dockx*, een van onze trouwe lezers, is naar Lourdes geweest en hij was zo vriendelijk mij uit dat verre hoekje een mooi briefprentkaartje te sturen. Beste dank, Walter!

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR TALRIJ KUIFJE'S VRIENDEN

Jenny van Kampen, Vollevenstr 4, Den Haag (Holland) *zou g met een Vlaamse Kuifjeslezeres (li uit het Antwerpse) willen korresp deren. Jenny spaart lucifersmerken sigarenbandjes. Zij vindt « Kuif het fijnste blad dat er bestaat.*

Aart Meeussen, Bergestraat, 7, vuren (Branbant), zou w *korresponderen met een jongen 9 à 11 jaar uit Nederland of Be Aart spaart punten, lucifersdoo postzegels en interesseert zich sport, auto's en lektuur. Hij sluit briefje met de woorden: « Ik wacht ieder uur de postbode! »*

BELGIE-HOLLAND

G*ilbert Declercq, van Zwijnaarde (bij Gent)*, is maar negen jaar, maar kan reeds flink tekenen. Hij stuurde mij een mooi gekleurde Lambik, en twee Kuifje's. Beste dank.

EEN KNAP TEKENAAR

F*rits van Halewijn, Utrecht (Nederland)*, deed ons opmerken dat Terlouw al lang niet meer als stopper-spil fungeert in het Nederlands elftal. « Ik denk dat de Belgische voorhoedespelers de naam van de huidige stopper-spil wel zullen weten, want hij heeft het hen aardig lastig gemaakt » zo schrijft Frits.

Binnen een paar weken verschijnt op je televisiescherm de vierde TV-Strip:

HET GEHEIM DER GLADIATOREN

van Willy Vandersteen.

Indien je nog geen TV-toestel bezit, kijk dan nu reeds uit naar een gelegenheid waar je deze TV-Strip toch zult kunnen volgen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Draag deze vlag naar zijne Hoogheid! Hij zal haar seffens komen hijsen!

Zijne Hoogheid is nergens te vinden, Hofmaarschalk!

Alle dondere, zijne Hoogheid heeft zich weer verstopt! Dan zal ik het maar zelf doen!

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

PIJNLIJK

— Ik heb zo juist een geweldige kemel geschoten. Ik zei tegen een mijnheer dat ik de gastheer erg gierig vond en... die mijnheer was de gastheer zelf.

— O! U bedoelt dus mijn man!

TAKTIEK

— Vader, herinner je je nog dat je me hebt verteld hoe je van school werd gestuurd?

— Hm... ja... en dan?

— Nou, de geschiedenis heeft zich herhaald!

OUD SPROOKJE. MODERNE VERSIE

Roodkapje: Grootmoeder, wat heb je toch grote tanden!

Wolf: Dat is om beter reklame te kunnen maken voor tandpasta, m'n kind.

EVOLUTIE

Een Schot geeft z'n bloed aan een zieke. Uit dankbaarheid schenkt de zieke hem tien pond. De zieke is echter nog niet genezen en voor de tweede maal geeft de Schot hem bloed. De zieke schenkt hem vijf pond. Er volgt een derde bloedovertapping. De patient schudt zijn bloedgever de hand en bedankt. Hij had reeds te veel Schots bloed in de aderen om nog in z'n portefeuille te gaan...

GESPREK TUSSEN VLOOIEN

Twee vlooien komen uit de bioscoop. De ene zegt tot de andere:

— Gaan we te voet naar huis of nemen we een hondje?

Leo Favijts, Edingen.

BIJ DE DOKTER

Dokter: Hoe komt het dat al de patienten weggaan? Heb je soms gezegd dat ze weg moesten?

Meid: Neen, mijnheer. Ik zei alleen maar: « Tiens, het regent niet meer »!

Marleen Blondé, Antwerpen.

OPLOSSINGEN

1. Wie heeft een houten rug en een harige buik?
2. Wat vindt men in een leeg huis?
3. Welke raad is de beste?

3. Voorraad.
2. Plaats.
1. De borstel.

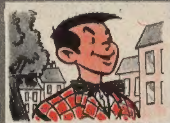
Jan van de Vijver, Halle.

WIE RAAKT HIER UIT WIJS?

Onze tekenaar is een grapjas en amuseerde er zich mee zijn tekening helemaal in de war te gooien. Wie zet alles weer op zijn poten?

DE TEST VAN DE WEEK

WEET JE WAT BELACHELIJK IS?

Er zijn mensen die daarvan geen benul hebben en anderen die van alle dingen onmiddellijk de belachelijke kant zien en daarom echte spotters zijn en ironie in pacht hebben. Zo je wil antwoorden op al de vragen van deze test, weet je of je je soms belachelijk maakt en of men met je lacht? Antwoord eenvoudig met JA of NEEN.

1. Weiger je mee te doen aan een excentrieke mode? ....
2. Zou je je vreselijk ongelukkig voelen indien je bij toeval twee verschillende kousen of twee verschillende schoenen had aangetrokken? ....
3. Weiger je het voorbeeld van je vriend te volgen die zich dwaas aanstelt en meent zich daardoor interessant te maken? ....
4. Om toneel te spelen heb je geen aanleg, dus weiger je in het publiek op te treden? ....
5. Weiger je een das of een hemd te dragen dat men van op een kilometer afstand zien kan? ....
6. Een dame draagt een extravagante hoed. Je voelt je gegeneerd in haar plaats? ....
7. Wens je nog liever ongemerkt voorbij te gaan als de naam van « origineel » te krijgen? ....
8. Ben je tevreden met je eigen leeftijd of wil je absoluut de ouderen nabootsen? ....
9. Vind je het absoluut misplaatst een of andere filmvedette na te apen? ....
10. Ben je er je van bewust dat iemand die zich belachelijk maakt, veel moeite heeft om zijn zelfvertrouwen terug te winnen? ....

Totaal . . . .

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Cartier en Dan verdwaalden in de Groene Hel. Ze worden omsingeld door Indianen. Dan tracht de inboorlingen er van te overtuigen dat zij geen vijanden zijn, doch een pijl zoeft rakelings langs zijn hoofd...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Terwijl Kid Ordinn zich amuseert met de voetzoekers, wordt Chick Bill aangevallen door de valse koetsier van de valse gouverneur...

HA ! HET IS CHICK BILL !
Maar doe dat niet, ongelukkige ! Het is Chick Bill, een vriend !
HOUW !
Waar komt die vandaan ?
Van de koetsier ? Maar, wat betekent dat ?
Kid Ordinn, help me ! Het is een bandiet ! Hij heeft je om de tuin geleid !
Ha ! Die verrader ! Hij heeft me voor de aap gehouden ! Maar ik zal hem eens mijn tanden tonen. Men houdt Kid Ordinn niet ongestraft voor de aap !
Die kerel met zijn valse snor weet niet wat hem te wachten staat !
Laat maar, Chick ! Ik zal er mij even mee bemoeien !
Wij zullen lachen !
KLAP
Die twee woestelingen hebben bijna alles doen mislukken ! Ik hoop dat ik mijn vrienden aan de « Platte Rots » zal weerzien...

Deze flinke jongens uit een school van Mauretanië (West-Afrika) luisteren zeer aandachtig naar wat hun leraar te vertellen heeft.

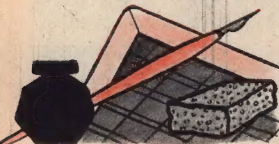

DE SCHOOL IN

TIJDENS het schooljaar is er een kwestie van zeer groot belang. Weet je welke ? Je raadt het dadelijk : DE VAKANTIE ! Naast de kwestie van het aantal vakantiedagen is er ook nog het schoolprogramma, en dat zal je toch niet zo erg verwonderen. Over die schoolprogramma's is er al veel gepraat en nog meer geschreven. Nooit tevoren werden de schoolprogramma's zo grondig bestudeerd en nooit heeft men er zoveel belang aan gehecht als thans. Dit betekent echter niet, dat al diegenen die er van ver of nabij iets mee te maken hebben, het met elkaar eens zijn !

En dit is een klas van India. Rijk of modern ingericht is ze niet, maar de kinderen schijnen veel belang te stellen in de lektuur.

WAT IS NOODZAKELIJK ?

VROEGER werd er in de eerste plaats Grieks, Latijn en literatuur aangeleerd. Sedert een tiental jaren echter begint men in te zien dat deze opleiding helemaal niet volstaat. De wetenschappen nemen in de moderne wereld een steeds grotere plaats in. Men heeft een zeer grote behoefte aan wetenschapsmensen en jongelui die technisch onderlegd zijn. Men was dus genoodzaakt aan het oude schoolprogramma een nieuw toe te voegen. Wiskunde, scheikunde en natuurkunde verdrongen dus in zekere mate de klassieke oude humaniora. Er zijn veel mensen die hier niet mee akkoord gaan, en dat jammer vinden. Het is misschien ook waar, dat de schoolgaande jeugd van heden over veel zaken iets afweet, doch dat deze kennis veel oppervlakkiger is dan die van de oudere generaties, die zich hielden aan de klassieke studies. De eisen van het moderne leven liggen echter zodanig dat men met talen en literatuur, zonder deze natuurlijk te versmaden (integendeel !), niet meer uitkomen kan.

Men meent, en waarschijnlijk zeer terecht, dat men in het onderwijs thans veel meer rekening moet houden met het beroep dat de jongen of het meisje later zal kiezen.

RADIO EN TELEVISIE

JE ouders kenden geen radio of geen televisie op school. Zij kregen er ook nooit les bij middel van gramo-

DE AVONTUREN VAN POLO

OOST EN WEST

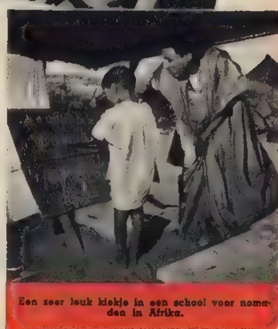
Een klas in de jungle van Borneo. Iedere leerling heeft een klein olielampje om zijn lessenaar te verlichten.

foonplaten. Dat zijn alles heel nieuwe dingen en ze zijn uitstekend. Men heeft thans geleerd dat het nutteloos is kinderen een heleboel leerstof op te dringen. Belangrijker is hun interesse, hun nieuwsgierigheid voor iets op te wekken. Wanneer hun interesse wakker geschud is en ze geboeid zijn door een of ander onderwerp, gaat de rest vanzelf. In de Verenigde Staten worden radio en televisie natuurlijk veel meer aangewend dan in Europa. Sommige Amerikaanse universiteiten hebben enkele studios, waarin men speciale films en uitzendingen vervaardigt ten behoeve van de scholen. Sommige steden hebben ook musea, speciaal ingericht voor kinderen.

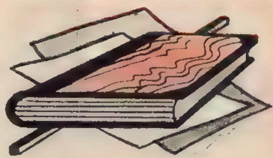
ALLE KINDEREN NAAR SCHOOL !

IN Joegoslavië en in Chili bestaat de algemene schoolplicht nog maar pas sedert de oorlog. India en Egypte bouwen scholen, zij sturen hun eigen leerkrachten naar Europa en Amerika om er het beste uit de schoolprogramma's op te pikken, en nodigen leraars van andere landen uit om hen bij het opstellen van een goed en volledig schoolprogramma te helpen. Nochtans liggen de programma's niet vast, zoals dit bij ons het geval is. Zij veranderen van streek tot streek en worden aangepast aan de noden van de bevolking. Over het algemeen lopen de kinderen er zeer graag naar school en zijn gelukkig als ze kunnen lezen en schrijven. De intelligentsten kunnen hun studies voltooien aan de universiteiten van eigen land of aan Europese of Amerikaanse hogescholen. Vermits er steeds meer scholen bijkomen, zijn er steeds minder analfabeten op de wereld. Interessant om aan te stippen is beslist het feit, dat het werk op school thans niet meer zo vervelend en droog is als vroeger Wij zijn er van overtuigd dat er nog veel zal gedaan worden om het leren makkelijker en aangenamer te maken.

(FOTO'S GESCHONKEN DOOR UNESCO EN VERENIGDE NATIES.)

Een zeer leuk kiekje in een school voor nomaden in Afrika.

CHON DE MODELTRAPPER...

(Wordt voortgezet.)

TEKST EN TEKENINGEN van FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

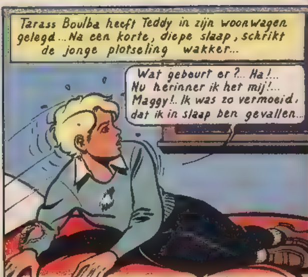

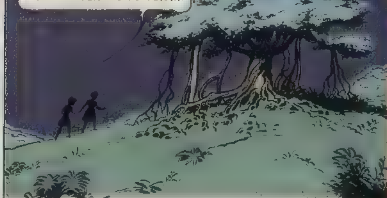
TALISMAN

Teddy kan op het nippertje ontsnappen aan Alpur, een handlanger van Gopal, en de woonwagens van het cirkus bereiken. De reus zegt hem dat Maggy verdwenen is...

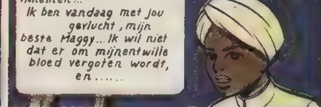

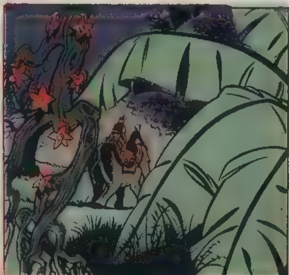

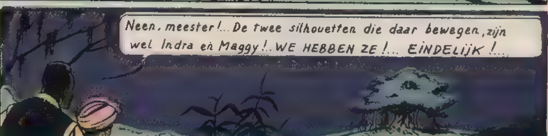

(Wordt voortgezet.)

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

AFSCHEID VAN DE ZWARTE PANTER

TUSSEN de sporten, die vooral in de winter worden beoefend, telt men voetbal, cross-country, hockey en boks.

Voor de voetbalsport was de winter werkelijk zeer ongunstig. Het was immers zo koud dat de voetballers al de zondagen van de maand februari bij de kachel moesten blijven zitten. Ware dit niet het geval geweest, dan zou het voetbalseizoen nu reeds afgesloten zijn. Onze Rode Duivels, die tegen de Hollanders verloren hebben, oefenen zich van nu af reeds druk om tegen de Hongaren, de meesters van de voetbalsport, een niet al te slecht figuur te slaan.

ZIJN VIJFTIGSTE MATCH

IEDEREEN weet nu dat het met onze verdediging niet al te best gaat. Men reorganiseerde en het is Carré die de gebroken potten moest betalen. Ik herinner mij nog heel goed dat Louis Carré mij te Praag (toen de match België-Tsjechoslovakije gespeeld werd) bij pot en pint zei : « Als ik mijn vijftigste match heb gespeeld, dan trek ik mij terug uit de circulatie ». Helaas ! Hij heeft het niet zo ver kunnen brengen, men heeft hem reeds tevoren uitgeschakeld.

In de derby België-Holland speelde hij niet meer mee. Het is wel jammer ! Wij bewaren de beste herinneringen aan de « Zwarte Panter », een der knapste spelers die de Rode Duivels hadden.

KNAPPE SPEELSTERS

DE Antwerpse hockeyploeg (hockeyploeg voor dames dan nog) werd voor de vierde keer Belgisch kampioen. Zij speelden 84 matchen zonder eens te verliezen. Is dat niet knap gewerkt ? Deze ploeg kende haar laatste nederlaag in 1951. Sedertdien is ze werkelijk allenheerseres in haar sporttak ! In 1953, stonden die Antwerpse hockey-dames hun tegenstreefsters slechts vijf goals toe. Onnodig er aan toe te voegen dat hun « goalkeeper » buitengewoon goed speelt.

DE KOMEET VAN DE KARAIBEN

IN cross-country waren wij geen uitblinkers. Wij staan achter de Noord-Amerikanen en de Engelsen. Slechts een atleet, nl. Frans Herman, deed van zich spreken. Jammer genoeg kreeg hij krampen tijdens de laatste kilometers van de Cross der Naties, en zo zagen wij hem dus niet als eerste aan de eindmeet komen. Niet alleen in de winter wordt er aan atletisme gedaan, doch ook in de lente en in de zomer.

De student Mike Agostini liep 220 yards in 20 sekonden 1/10, d.w.z. met een snelheid van 36 km per uur. Men gaf hem de bijnaam « Komeet van de Karaïben ». Hij is nog maar 21 jaar, dat belooft dus. Volgens de laatste berichten kan die student nog vlugger lopen. Verdraaid nog toe, als hij maar niet begint te vliegen !

EEN WOORDJE OVER DE BOKSSPORT

HET zijn de Franse boksers die in het brandpunt van de belangstelling staan, niet alleen om hun klasse, maar ook om het ongeluk dat zij kennen. Vooral het Frans « haangewicht » had pech. Honoré Pratési stierf aan de verwondingen opgelopen tijdens een match. Zijn broer Hilaire kwam om in een autoongeluk. Robert Cohen, wereldkampioen, had een autoongeluk. Zijn kin werd verbrijzeld, en Emile Shemana, goed gekend door de Belgische sportliefhebbers, werd gedood in een autoongeluk. Charles Humez, Europees kampioen middengewicht, moest het onderspit delven tegen Ralph Tiger Jones. Misschien is deze nederlaag niet onherroepelijk, maar toch... Hamia deed het beter. In de Verenigde Staten vertelt men over hem veel goeds. Het is waar ook dat zijn voornaam Chérif is !

Carré, die de bijnaam « Zwarte Panter » kreeg.

DE 3 MUSKETIERS

Milady ontdekt Constance Bonacieux in het klooster van Bethune en vergiftigt het meisje. De misdadigster vlucht vervolgens naar Armentières...

DE VRESELIJKE NACHT TE ARMENTIERES

(181) DE volgende dag woonden d'Artagnan, Athos, Porthos, Aramis en de Winter de mis bij die in het klooster opgedragen werd voor de zielerust van juffrouw Bonacieux, en zetten dan de achtervolging van de moordenares in. De sporen van haar rijtuig leidden hen naar Fromelles en vandaar naar Armentières. Dit kleine stadje van het Noorden telde in die tijd slechts één hôtel. De hotelier verklaarde aan d'Artagnan dat een dame, die geheel beantwoordde aan de persoonsbeschrijving van Milady, enkele uren te voren vertrokken was naar het gehucht Goskal. Onze vrienden sloegen die richting in en bereikten het dorp bij het vallen van de nacht. Een hevig onweer woedde...

(182) GELEID door een boer van de streek bereikten onze drie musketiers, d'Artagnan en lord de Winter een kleine, eenzaam gelegen hut aan de boorden van de Leie. Er was licht. Athos naderde het venster en zag in het licht van de lamp een vrouw, in een donkere mantel gehuld, op een voetbankje bij het stervend haardvuur zitten. Het was Milady! Op dit ogenblik hinnikte een paard. De moordenares richtte het hoofd op en gilde toen zij het bleke gelaat van Athos tegen het venster zag. Athos duwde de deur open en stormde de hut binnen, gevolgd door zijn vier gezellen. Milady zakte bleek en bevend op de stoel...

(183) « WAT willen jullie ? » vroeg ze met gesmoorde stem. « Wij komen rekenschap eisen van al je misdaden! antwoordde Athos met sombere stem. Je vreselijke misdaden revolteren de mensen op aarde en God in de hemel. Sta op en volg ons! Wij leveren je uit aan het gerecht. De beul wacht op je! » Deze woorden lieten haar geen hoop meer. Milady stond op en wou spreken, maar de kracht ontbrak haar. Met krachtige hand greep Athos haar bij de arm en trok haar naar buiten. Zij trachtte niet eens weerstand te bieden en verliet haar hut met gebogen hoofd.

(184) HET was bijna middernacht. Het had opgehouden te regenen, en de maan verscheen achter de stad Armentières. Twee knechten leidden Milady naar de kant van de rivier. Daarachter stapten lord de Winter, d'Artagnan en de drie musketiers. Het is op een twintigtal meter van de oever dat het incident zich voordeed. Plotseling rukte Milady zich los en sloeg op de vlucht. Zij gleed uit op de vochtige grond, viel op de knieën, doch had de tijd zich op te richten en naar de Leie te vluchten, alvorens onze vrienden haar konden vatten. Zij stortte zich in het zwarte water. D'Artagnan onderdrukte een kreet van woede, Athos haalde de schouders op.

(185) « WAT een dwaasheid, zei hij, ze kan immers toch niet ontsnappen. Ze zal verdrinken! » Vijf minuten wachtten onze vrienden op de oever om de vluchtelinge weer aan de oppervlakte te zien komen, maar het was te vergeefs. Athos had zich niet vergist. Milady was goed en wel in de diepte verdwenen. « Gerechtigheid moest op een of andere wijze geschieden, heren, zei lord de Winter. Misschien is het verkieselijk dat alles aldus afliep! » D'Artagnan en de musketiers knikten bevestigend. Zij wierpen een laatste blik op het zwarte water, dat het lijk van wijlen gravin de Winter met zich meevoerde...

(186) DRIE dagen later kwamen d'Artagnan, Athos, Porthos en Aramis te Parijs toe. Het plotselinge afsterven van Constance Bonacieux drukte hen zwaar. De vreselijke nacht die zij te Armentières hadden beleefd was nog niet uit hun herinnering gewist. Voor onze Gascogner waren de beproevingen nog niet ten einde. Diezelfde avond nog werd hij aangehouden door een luitenant van de Garde van de kardinaal. « Overhandig mij uw degen, mijnheer d'Artagnan, en geef u over zonder weerstand te bieden. Ik kreeg het bevel u naar Surgère te voeren, waar Zijne Eminentie op u wacht. » Met de dood in het hart volgde d'Artagnan de luitenant...

(Wordt voortgezet.)

DE KOORD EN HET MES

CARLO ANCELLI zag er uit als een middeleeuwse krijger. Hij droeg over borst en rug een geitenvel dat in de lenden met een leren koppelriem werd vastgehouden, en onder z'n stalen helm een wollen muts die van z'n gelaat alleen de twee koolzwarte ogen vrij liet. We marsjeerden over de Neroberg waar we zo juist een Oostenrijkse post, die sedert weken een bergengte versperde, bij verrassing hadden ingenomen.

DAT hebben we goed voor elkaar gebracht, nietwaar luitenant, zei sergeant Ancelli. We ruimden op met die Oostenrijkse versterking en namen acht gevangenen waaronder kolonel Bomberg. Indien het hoofdkwartier ons daarvoor niet enkele eretekens verleent, snap ik er niets meer van!

— Ja, Carlo, het is goed afgelopen. Jammer dat drie van onze kameraden moesten sneuvelen.

We waren de Nero opgeklommen langs de westkant en aan die zijde verwachtte onze vijand niemand: de berg was aan die kant immers te woest en te steil. Zonder verliezen waren we tot op een klein plateau geraakt, doch daar werden we gezien door een Oostenrijkse schildwacht, die het alarm gaf.

Drie van de onze waren levenloos in de sneeuw gevallen. Ik hield van al mijn soldaten en ik mag zeggen dat er in ons regiment bergjagers een oprechte kameraadschap heerste. Officieren en manschappen deelden dag en nacht lief en leed met elkaar.

— Ja, dat is waar, antwoordde Ancelli die niet de reputatie genoot zeer gevoelig te zijn. Bastia, Solvi en Rinalto waren trouwe kameraden. Maar, wat wil je er aan doen? Het is oorlog. Als ik er iets aan te zeggen had, zou ik het die Oostenrijkers betaald zetten. Vooral die Bomberg kan ik niet uitstaan!

— Je hebt me nochtans eens gezegd, dat je iedere dag een « Onze Vader » bidt, Carlo. Ben je het dan vergeten: Vergeef ons onze schulden gelijk wij vergeven onze schuldenaren... »

— Neen, dat ben ik niet vergeten. Maar verduiveld, dat is niet zo makkelijk gedaan als gezegd!

— Het wordt al donker, Ancelli. Jij bent de beste alpinist van de afdeling dus zou je kolonel Bomberg naar onze linies moeten brengen. Ik ben er van overtuigd, dat de staf van de brigade er prijs op stelt hem nog deze avond te ondervragen. Ik blijf hier met de andere ka-

meraden. We brengen de nacht door in onze vooruitgeschoven post en wachten er tot men ons komt aflossen. Begrepen?

— Ja, luitenant.

— Je knoopt een touw om de lenden van Bomberg en om je eigen middel en daalt zo met hem de berg af. Ik meen dat Bomberg een alpinist is. De afdaling zal geen grote moeilijkheden opleveren. Hij is ontwapend, dus bestaat er geen kans dat hij iets tegen je onderneemt. Je hebt bovendien je revolver en je houdt hem goed in het oog. Daal af aan de oostkant; daar is er geen gevaar.

— Goed, luitenant. Indien je het toelaat zou ik liefst dadelijk op weg gaan. De nacht valt zo vlug in dit seizoen. Indien we een beetje opschieten komen we nog net op tijd beneden.

★

IN onze kleine post die goed verscholen lag tussen wat struikgewas deelden we onze levensmiddelen met onze gevangenen, terwijl Carlo Ancelli met de Oostenrijkse kolonel langs de besneeuwde bergflank naar beneden liep. Wat er nadien gebeurde hoorde ik pas de volgende dag van de soldaten die ons kwamen aflossen. Ancelli en zijn gevangene konden gedurende een twintigtal minuten in tamelijk gunstige omstandigheden dalen. Dan werd het moeilijker omdat de grond zo glad was. Ze liepen een eind langs een rotskam omdat er daar verse sneeuw was gevallen en meer houvast bood.

Carlo liet de gevangene voor zich uit lopen. Ze moesten heel voorzichtig zijn en met hun alpenstok voortdurend de smalle rand langs de kloof aftasten... Het was bijna volledig donker en in het verre dal pinkten, ondanks het strenge verbod, enkele lichtjes. Plotseling verscheurde een rauwe en akelige kreet de stilte. De grijze gestalte die voor Ancelli uit liep was in de diepte verdwenen. De Italiaan voelde een geweldige schok in de lenden. Hij viel eerst op de knieën, dan plat op de grond en werd een paar meter meegesleept dwars door een dikke sneeuwlaag die hem verblindde. Gelukkig had hij z'n alpenstok niet laten vallen. Hij spande al z'n krachten in en sloeg hem met een felle slag in de grond. Hij voelde een felle pijn in de rug, de koord sneed hem geweldig, maar z'n vaart was geremd...

— Oef! Ik meende dat het uit was met me!

Heel langzaam en voorzichtig rekte hij de hals en keek over de rotsrand in de diepte. De kolonel bengelde als een ledepop tegen de rotswand.

Hij was niet dood. Hij schreeuwde niet maar hij kermde, dat was nog akeliger. Soms stak hij z'n lange arm op als om z'n gelaat af te wissen...

— Neen, zo kan ik hier niet blijven liggen, dacht de sergeant. Straks is m'n rug gebroken en zijn m'n ledematen bevroren. Lieve hemel! Als ik toch maar dertig centimeter touw kon ophalen om een lus om dat stuk dood hout te winden, zou het beter gaan.

Carlo Ancelli trok en hees maar tevergeefs. Heel spoedig zag hij in dat hij het enorme gewicht aan het andere uiteinde van het touw niet ophalen kon, zonder zelf in de diepte te stuiken.

DENK AAN DE PILOOT!

De luchtsprong van de rubber-mannequin (trouwe nabootsing van George Smith) die uit het proeftoestel van de North American wordt gegooid...

WANNEER landen of werelddelen door overstromingsrampen worden geteisterd, zoals dit de vier laatste jaren dikwijls het geval was, worden er helikopters ingezet. Dank zij deze helikopters kunnen duizenden mensenlevens gered worden. De piloten, die met hun vliegtuig in zee afstorten, zijn niet reddeloos verloren, want er zijn de helikopters. Ze zijn niet mooi, ze zijn langzaam, maar zeer nuttig, en veel piloten danken hun leven aan de uitvinder van de helikopter.

Wat gebeurt er nu met straalpiloten die in nood verkeren ? Zijn ze reddeloos verloren of bestaat er voor hen een kans het er heelhuids af te brengen ?

SPRONG MET EEN UITWERPBARE PILOOTZETEL... TARIEF : ZES MAANDEN HOSPITAAL !

DE proefpiloot George Smith, van de North American, beleefde een tijdje geleden een avontuur dat hem het leven had kunnen kosten. Met zijn Super-Sabre vloog hij door de geluidsmuur en bereikte de snelheid van 1.400 km per uur. Toen weigerde zijn apparaat verder alle dienst en stortte als een gewonde vogel naar beneden. Smith drukte op een knop en zijn pilootzetel vloog uit het toestel. De arme kerel ontwaakte vijf dagen later in een kliniek. Toeristen hadden hem gelukkig gevonden. Zijn borst was ingedrukt, zijn overall aan flarden gescheurd en hij had zijn schoenen verloren. Het duurde zes maanden vooraleer de geneesheren de ongelukkige piloot weer op de been hadden geholpen. De luchtvaartingenieurs waren er het hart van in. Om de piloot van een supersonisch vliegtuig te redden volstond de uitwerpbare zetel dus niet. Men moest er iets anders op vinden...

RAKETVLIEGTUIGEN OP SPOREN

WAT gebeurt er wanneer de piloot uit een toestel wordt geworpen dat de snelheid van het geluid bereikt ? Om op deze vraag te kunnen antwoorden, bouwde de Convairfabriek een speciaal toestel dat men kan vergelijken met een slede op sporen. Deze slede wordt gestuwd door en raketmotoren en heeft dezelfde puntige neus als de jager F 32. In dit tuig nu wordt er een mannequin gezet die, eens het toestel de gewenste snelheid heeft bereikt, automatisch uitgeworpen wordt.

De firma North American van haar kant, bouwde ook een tuig om haarjuist te weten te komen hoe George Smith uit zijn toestel werd gegooid en wat er precies met hem gebeurde. De proefnemingen worden nog steeds voortgezet. Konklusies kan men er tot op heden nog niet uit trekken, maar de tijd is beslist niet ver meer af dat men ook de piloten, die om een of andere reden aan gene zijde van de geluidsmuur hun toestel moeten verlaten, kan redden.

De Amerikaanse marine creëerde voor de piloten van de supersonische vliegtuigen een pak dat doet denken aan de helden van een of andere toekomstromen.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ALEXANDER DE GROTE

DE naam Alexander de Grote betekent het einde van een tijdperk en het begin van een nieuwe tijd. Hij maakte voor Griekenland de poort open naar het oosten en bracht de rijkdom en de beschaving van het oosten mee naar Griekenland. Alexander kwam als 20-jarige op de troon en regeerde slechts dertien jaar, doch zijn invloed deed zich nog vele, vele jaren na zijn dood gelden.

1. — LEERLING VAN ARISTOTELES

ALEXANDER was met veel zorg en liefde opgevoed en had als leraars o.m. de Griekse filosoof Aristoteles. Als knaap slaagde hij er in het onstuimig paard Bucephalus te temmen. Later gaf hij een stad in Voor-India de naam Bucephala, naar zijn lievelingspaard. Op zekere dag brandde hij te veel wierook in de tempel. Men zei hem: « Wacht tot je meester bent in de landen van de wierook! » Alexander antwoordde: « Ik word er meester van. » In heel Macedonië en overal waar hij kwam roemde men de schoonheid van Alexander.

2. — STRIJD TEGEN PERZIE

NA de dood van Filip werden de Grieken rumoerig maar ze voelden al dadelijk dat Alexander, alhoewel jong, zeer snel en krachtdadig kon optreden... Daarna pakte hij Perzië aan. Met een leger van 30.000 soldaten te voet en 5.000 ruiters rukte hij in 334 op tegen het leger van Darius III, dat numeriek veel sterker was en Alexander opwachtte aan de oostelijke oever van de Granikos. Hij wierp zich in de stroom, sleurde zijn soldaten mee en verpletterde het Perzisch leger.

3. — DE GORDIAANSE KNOOP

HET is een eigenaardige geschiedenis. In het gareel van een wagen in een tempel te Gordium was er een zeer kunstig gelegde knoop. Hij die de knoop kon ontwarren, aldus het orakel, zou de wereldheerschappij ten deel vallen. Naar verluidt hakte Alexander deze knoop met één houw van zijn zwaard door in het jaar 333. Zou hij heerser over de wereld worden?

4. — EEN GROTE OVERWINNING

HIJ trok over het Taurosgebergte, kwam in Syrië en stond daar voor het tweede leger van de Perzische koning. Alexander was een gewikst veldheer; hij viel de Perzische reus in de flank aan en sneed hem de pas af in de rug. De paniek van de Perzen was onbeschrijflijk. Darius vluchtte. Hij moest echter zijn familie achterlaten. Deze werd door Alexander zeer ridderlijk bejegend. Hij hield alleen de strijdwagen, de mantel en de boog van de overwonnen koning.

5. — GEBOORTE VAN EEN GROTE STAD

ALEXANDER drong door naar het zuiden en belegerde het eiland Tyr. Hij liet in zee een reusachtige dijk rond de stad bouwen en veroverde haar. Jeruzalem opende z'n poorten en de hogepriesters heetten Alexander welkom. Aan het hoofd van zijn leger trok hij dan naar Egypte, dat te voren aan Perzië had toebehoord. Aan de monding van de Nijl besloot Alexander een nieuwe stad te bouwen, de mooiste en rijkste stad ter wereld. Ze zou zijn naam dragen: Alexandrië.

(Wordt

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

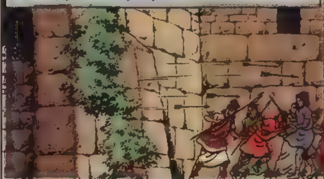

Arbaces en zijn krijgers wachten op Karidal.

Plotseling hoort men het bevel : VOORUIT !

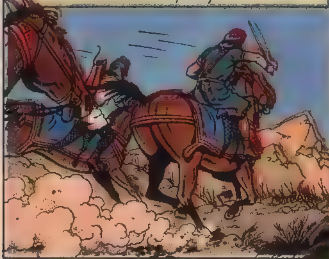

Arbaces uw tirannie heeft lang genoeg geduurd. De opstand is uitgebroken. Van mond tot mond, van stad tot stad zal ons bevel duizenden weerbare mannen naar de wapens doen grijpen, duizenden mensen die gereed zijn te vechten voor hun legitieme koning. Ik had het buitengewone geluk hem en zijn vrienden uit uw handen te redden. Onze jonge koning Oribal, kwam na jaren afwezigheid terug in zijn land, en wat wilde u met hem doen? Hem uit de weg ruimen, nietwaar? U wilde de heilige tiara en ook het geheim van die tiara ontdekken, om hem zelf op het hoofd te kunnen zetten! Maar dat zal niet gebeuren!... Wij escorteren onze koning naar zijn hoofdstad waarhij in triomf zal onthaald worden. Al de verraders worden gestraft, reken daarop! Geef u dus over zo lang u daartoe nog de tijd heeft!

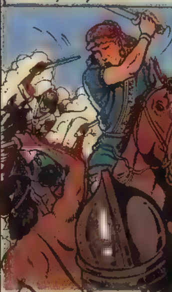

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen ?

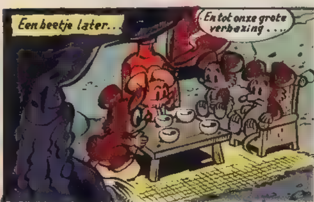
DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

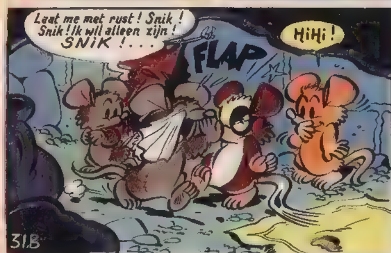

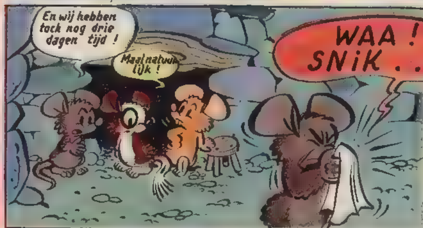

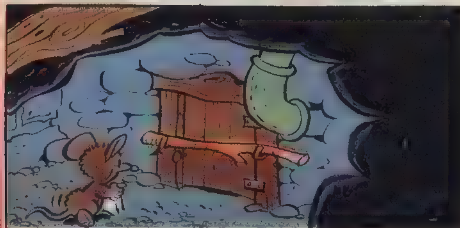

TOK TOK

(Wordt voortgezet.)

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

BESTEMMING ONBEKEND

Serge Gauvin slaagde er in Brown-Sequa te ontmaskeren. Deze laatste heeft nog slechts één doel : Gauvin naar de andere wereld zenden. Hij laat de jonge Fransman daarom door zijn helpers afhalen...

ZONDER een woord te spreken, namen de twee agenten van de organisatie Gauvin in hun midden en liepen ze naar de uitgang van de kliniek. Voor de deur wachtte hen een Mercedes 300. De kleine Argentijn nam aan het stuur plaats, terwijl de andere naast Serge op de achterste bank ging zitten. De zware wagen startte geruisloos en sloeg de avenida San Juan in.

GEDURENDE een kwartier verliep de reis in het grootste stilzwijgen. De Mercedes reed nu in de richting van Lanu, een voorstad van het uitgestrekte Buenos Aires, en volgde de weg naar La Plata. In het achteruitkijkspiegeltje kon Gauvin het klein, driehoekig gelaat van de Argentijnse chauffeur eens rustig opnemen. Er lag ontgoocheling en ook wel misprijzen op dat gelaat. De Argentijn stuurde met de vingertoppen, de linkerelleboog op de rand van het raampje gesteund. Diep in de kussens gedoken soesde de man naast hem. Hij knikkebolde en hield de ogen half gesloten. Serge Gauvin vertrouwde de zaak toch niet erg : de man hield de rechterhand nog steeds stevig om z'n revolver geklemd. Het leed geen twijfel dat hij bij de geringste verdachte beweging van Gauvin onmiddellijk zou reageren... Maar, wat kon Serge proberen? Niets. De wagen reed aan 100 km per uur, dus moest hij er niet aan denken er uit te springen. Zelfs al had hij willen springen, zou het onmogelijk geweest zijn. De nodige voorzorgsmaatregelen waren getroffen : er zat geen klink aan de rechterdeur aan zijn kant: ze was er afgeschroefd.

Serge zuchtte diep en herinnerde zich de woorden van z'n ouwe baas : « Je hebt van niemand hulp te verwachten, jongen. Geen enkele autoriteit zal je dekken. Indien je gevangen genomen wordt kan niemand je redden ! ». Jammer genoeg had hij zich laten vangen...

— Vertraag bij het volgend kruispunt, Fernando, zei de halfbloed plotseling met slaperige stem. Bij dat vervloekte kruispunt staan er altijd agenten en het ogenblik is wel slecht geschikt om een proces verbaal op te lopen !

— O. K. Pat. Ik zal voorzichtig wezen !

Op het ogenblik dat de wagen over het kruispunt reed, kon Gauvin op een wegpaal lezen : LA PLATA - 17 km.

EEN RUSTOORD ?

HET was nacht toen de Mercedes eindelijk op een zandweg stopte. De rit had twee uren geduurd. Rekening houdend met het feit dat de chauffeur gedurende heel de reis tamelijk snel gereden had, moesten ze zich op een vijftigtal kilometer voorbij La Plata bevinden. Alvorens uit te stappen wierp Serge een blik op de omgeving. Hij stond voor een breed, tamelijk laag huis in typisch Spaanse stijl. Het lag eenzaam te midden van een zandvlakte die onder het bleke licht van de maan eindeloos leek...

— Kom op ! zei de man met de revolver, die met tegenzin uit de zachte, mollige kussens scheen te komen. We zijn er. Stap uit.

Eens buiten, stelde Serge tot zijn verrassing vast dat er iets van de zee in de lucht hing. Ze waren ongetwijfeld niet ver van de brede monding van de rio de La Plata. Hij bleef een ogenblik staan om eens te kunnen rondkijken, maar de chauffeur stompte hem heimelijk in de rug en verplichtte hem voort te gaan.

— Ik wil zo vriendelijk zijn je te verwittigen, zei de halfbloed, die een paar meter achter gebleven was, dat ik bij de minste verdachte beweging schiet. De bevelen die ik kreeg zijn formeel.

Serge antwoordde niet, hij vergenoegde er zich mee de schouders op te halen. Hij had een instinktieve en diepe afkeer van die twee kerels. In hen scheen ook het laatste greintje warme menselijkheid, dat greintje dat de meeste schurken nog bezitten, dood. Die twee hier waren niets anders dan robots, machines om te gehoorzamen, zonder genade...

Voorafgegaan van de chauffeur en gevolgd door de man met de revolver kwam Serge in een grote kamer, die waar-

schijnlijk de woonkamer van de eerste bewoners van het huis geweest was. De gekalkte muren met de minuscule vensters waren volledig naakt. Op de achtergrond een massieve tafel, waarop een enorme petroleumlamp brandde en achter die tafel een silhouet dat Serge niet onmiddellijk herkende. Hij moest tot in het midden van het vertrek gaan, waar het gelaat van de man in het volle licht verscheen. Hij onderdrukte een kreet van verrassing...

— Ik verwachtte je, Lortiz, zei Stenner en er speelde een dubbelzinnig lachje om z'n lippen.

VRIEND OF VIJAND ?

TOEN hij van z'n eerste verrassing bekomen was, ging er door Serge een golf van hoop. De aanwezigheid van Stenner in dit huis had misschien iets te betekenen. Misschien was het de redding... Maar, in hoeverre kon hij die Argentijn vertrouwen ? Was de biecht van Stenner misschien niet de oorzaak van zijn ongeluk ? Misschien had Stenner misbruik gemaakt van het vertrouwen dat hij in Serge had opgewekt en was heel zijn verhaal slechts een goed gespeelde komedie geweest ? Ba, tot daar toe. Hij had in ieder geval niet veel meer te verliezen !

Serge gehoorzaamde aan het bevel dat hem gegeven werd en nam plaats op een wankele stoel voor de tafel. Z'n reisgezellen, die wellicht geen andere opdracht hadden gekregen dan hem naar dat verlaten oord te brengen, trokken zich in een hoek van het vertrek terug.

Stenner zweeg enkele minuten. Hij bekeek Serge ijzig. Hij had een sigaret in de mondhoek en knipperde nu en dan met de ogen voor de rook. Het was onbegonnen werk te trachten iets in die blik te lezen... er stond niets in te lezen, helemaal niets. Het was de blik van een winkelier die de waarde van een bussel worteltjes schat.

— Lortiz, zei hij eindelijk, de organisatie heeft mij er mee belast u aan een eerste onderhoor te onderwerpen, in afwachting dat S-13 komt. Indien u overbodig lijden wilt vermijden, toon u dan verstandig. Ik geef u de goede raad ons alles te zeggen wat u weet. Zo u koppig bent, moeten we grote middelen gebruiken: middelen die altijd resultaat opleveren. In ieder geval komt datgene wat we wensen te weten aan het licht. Aan u de keuze : u legt uw kaarten dadelijk op tafel en we tonen ons menselijk u is koppig en dan hebt u al de onaangename gevolgen slechts aan uzelf te danken.

Gauvin knikte slechts. Hij had het gezicht van iemand die er zich bij neergelegd heeft zonder al te grote schade uit een hopeloze situatie te geraken.

— Wat wilt u weten ? vroeg hij.

Hij had de indruk dat er zoiets als goedkeuring in de ogen van Stenner lag.

— Goed, antwoordde de Argentijn. Ik meen dat we met elkaar zullen kunnen opschieten. Wie bent u ?

— Ik heet Gauvin en maak deel uit van de Franse Contra-Spionagediensten.

Stenner schrok bij deze verklaring. Hij schrok alsof hij ze voor het eerst hoorde... De hoop laaide weer op bij Serge. Indien de Argentijn komedie speelde, was dit slechts voor... het publiek : de twee getuigen die onbeweeglijk en met gespitste oren luisterden...

VOLGENDE WEEK :

GAUVIN VRAAGT GENADE

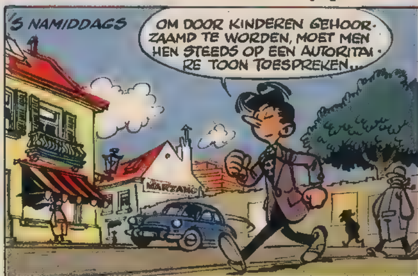

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

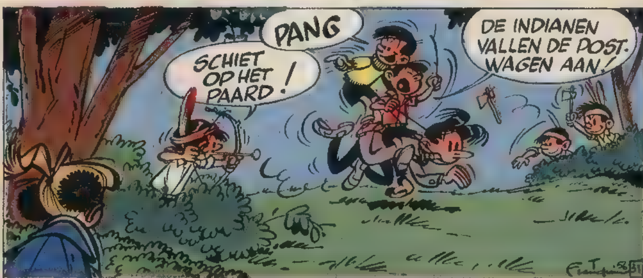

ge...
redd...
hij zich...
— Vert...
kruispunt,
halfbloed pio...

COSMOS

MARS, DE GEHEIMZINNIGE PLANEET

AARDE

MARS 6800 km.

MAAN 3.480 Km

12.700 Km.

MARS is de vierde planeet van ons zonnestelsel : Mercurius, Venus, de aarde, Mars. Zij [illegible] van onze aarde 78 miljoen km. verwijderd. Een dag op Mars duurt 24 uur, 37 minuten, [illegible] sekonden. Mars wentelt om de zon in 687 dagen. Wanneer men de zwaartekracht van de aarde als eenheid neemt, bekomt men op Mars 0,38, d.w.z. dat een man die op de aarde [illegible] kg weegt, op Mars nog slechts het pluimgewicht van 28,5 kg is. De zuurstof is er schaars en een mens zou er ongetwijfeld niet kunnen leven. De temperatuur aan de evenaar wordt op + 22° geschat. De nachttemperatuur schommelt tussen —80 tot —100°.

MARS is een bol die een gele of oranjegele tot steenrode kleur heeft. De korst van Mars is in bijna geometrische delen verdeeld. De twee polen zijn met ijs bedekt.

HET was in 1877 dat de sterrekundige Giovanni Schiaparelli de aandacht van het publiek op deze planeet vestigde. Hij had inderdaad de zg. « Marskanalen » ontdekt. Op deze ontdekking bouwde hij fantastische hypoteses. Volgens hem waren die kanalen gegraven door superieure wezens. De kanalen werden gebruikt om koopwaar te transporteren, en ook om de woestijnen vruchtbaar te maken. Er waren op Mars grote en prachtige steden, enz... enz...

De moderne sterrekundigen zijn zakelijker. Zij vergenoegen er zich mee vast te stellen wat ze tot nog toe op Mars ontdekt hebben en wat wetenschappelijk juist is.

Marsbewoner, gezien door G.H. WELLS.

VAN waterkanalen is er op Mars geen sprake. Het water is er zeer schaars. Men heeft een primitieve plantengroep ontdekt, die veel gemeenschap vertoont met onze korstmossen. De klare vlekken die 3/4 uitmaken van Mars zijn woestijnen, waarover steeds geweldige stofwolken hangen. De donkere gedeelten zijn slecht gekend, doch in tegenstelling met wat men eerst veronderstelde gaat het hier niet om oceanen. Het landschap heeft weinig relief. De bergen zijn niet hoger dan 600 m. Het ijs aan de polen volgt het ritme van de seizoenen, d.w.z. dat het verdwijnt in de zomer en plaats maakt voor een donkere zone. De snelheid waarmee dit fenomeen zich voordoet, laat toe te veronderstellen dat de dikte van het ijs niet meer dan 30 cm. bedraagt.

DE KOORD EN HET MES

(VERVOLG VAN BLADZIJDE 17.)

HIJ hijgde en z'n hart klopte als een voorhamer. Ondanks de koude zweette hij van angst...

— Er staat slechts een ding op, zei hij, en hij trok z'n mes uit de schede, ik moet dat touw doodeenvoudig doorsnijden...

Hij kon echter niet. Hij dacht aan de man die hulpeloos aan het touw bengelde en wiens dood onvermijdelijk was, indien hij de koord zou doorsnijden. Dat was iemands leven afsnijden in de ware betekenis van het woord. Hij kon het niet...

Woedend trappelde hij met de voeten in de sneeuw in de hoop een steen, een boomwortel of iets anders te vinden waaraan hij een beetje steun zou hebben. Hij slaagde er in zijn schouder in een soort van kleine kuil te leggen, zodat hij het enorme gewicht dat aan hem vastgesnoerd was iets minder voelde.

— God geve dat ik het uithoud...het lang genoeg uithoud tot de kameraden me komen zoeken...

Z'n handen, armen en benen werden stilaan loodzwaar en stijf van de koude. Na een tijd, tijd die voor hem eindeloos lang duurde, verloor hij het bewustzijn...

★

DE Italiaanse posten in de vallei hadden natuurlijk vastgesteld dat de Oostenrijkse machinegeweren op de Neroberg zwegen en 's morgens vingen ze de beklimming van de berg langs de oostzijde aan. Zij meenden dat wij nog geen gelegenheid hadden gekregen hen van onze overwinning op de hoogte te brengen.

Zij vonden Carlo Ancelli uitgestrekt en stijf in de sneeuw en zij konden ook kolonel Bomberg ophalen. Beiden leefden nog. Dat was haast een mirakel. De soldaten wreven hen in met alkohol en brachten hen op sleden naar het dal...

Drie dagen later bracht ik een bezoek aan sergeant Ancelli. Hij had geen koorts meer en de dokter verklaarde dat hij spoedig helemaal zou genezen zijn.

— Carlo, het [redacted] heel mooi wat je gedaan hebt. Maar, vertel me nu een keer hoe ben je op het idee gekomen je leven te wagen voor die Bomberg. Je hebt toch gezegd dat je hem liefst zou neerschieten ?

— Ik weet zelf niet hoe dat gekomen is, luitenant. Het gevaar dat ik zelf liep, deed me inzien hoe waardevol het leven, ook het leven van anderen, is. Ik herinnerde me je woorden over het « Onze Vader »... Ik begreep plotseling dat ik de naam « mens » niet waardig was, indien ik het touw doorsneed waaraan een ander mens bengelde die, ondanks het feit dat z'n uniform verschillend is, mijn evennaaste is.

DE POS

SOLIDARITEIT

VAN alle delen van Engeland werd Wales het laat[redacted] onderworpen en aan de kroon toegevoegd. De inwoners van Wales hebben echter hun eigen taal, zeden, gewoonten en hun grote onafhankelijkheidszin bewaard. Het mooiste staaltje daarvan werd gegeven door een gerecht in het land van Wales. De advokaat die pleitte voor zijn klient (de schuldige) richtte zich in volgende termen tot de juryleden :

— Het slachtoffer is een Engelsman, de advokaat-generaal is een Engelsman, de rechter is een Engelsman. Mijn klient is van Wales, ik ben van Wales en u zijt van Wales. Ik heb vertrouwen in uw verdict.

De beklaagde werd door de jury vrijgesproken !

NIEUWS IN

● Sedert het begin van de lente heerst er stilte in de straten van New York. Op de taxi's kan men volgende slogans lezen: « Snatert niet als ganzen ! » of « Zwijgen is goud ! » De automobilisten die klaxoneren krijgen een boete die tot 3000 B. F. kan oplopen !

● Duitse geleerden ontdekten een middel om levensmiddelen [redacted] bewaren zonder ze te bevriezen of in te pakken. Ongelukkig genoeg wordt het vlees bij dit nieuw

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

WEET JE WAT BELACHELIJK IS ?

10 JA : Je weet hoe je je moet gedragen en hoe je je moet kleden om niet op te vallen. Er bestaat dus weinig kans dat je je belachelijk maakt. Wees echter niet te streng voor de originelen. Steit een vriend van je zich belachelijk aan, mag je hem daar wel heel vriendelijk op wijzen.

7 TOT 9 JA : Je houdt er wel van eens op te vallen. Tracht vooral niet te overdrijven.

4 TOT 6 JA : Je ziet het heel vlug wanneer anderen zich belachelijk maken, doch voor jezelf ben je lang niet zo streng. Het is altijd makkelijker de splinter in het oog van een ander, dan de balk in zijn eigen oog te zien. Denk daaraan eens, beste vriend.

1 TOT 3 JA : Wat de mensen zeggen, laat je koud. Dat is opperbest. Het [redacted] echter ook mogelijk, dat je je over tien jaar afvraagt : « Hoe is het mogelijk dat ik toen zo dwaas ben geweest ? »

0 JA : Je bent een origineel, hoor ! Ben je misschien van plan klown te worden ? Je hebt er beslist aanleg voor. Wens je deze loopbaan niet, denk dan eens eventjes na alvorens je opnieuw zo gek doet alleen maar om je vrienden te vermaken.

DAT IS DE JUISTE TEKENING

WE zeiden het reeds, onze tekenaar was vreselijk verstrooid. Heb je orde kunnen brengen in zijn verwarde tekening ?

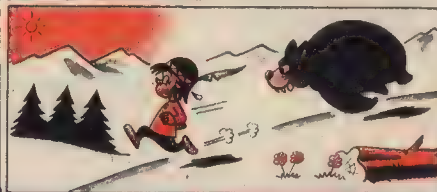
ZE KENDE HAAR LES

MOEDER moest even een dringende boodschap doen en ze zei tot het zesjarig Anneke :

— Anneke, als er iemand telefoneert, dan haak je af. Je zegt : « Mama is even uitgegaan, maar ze zal niet lang wegblijven. Wilt u me uw telefoonnummer geven. Maar zeg het vriendelijk en beleefd, hé ! »

Moeder is pas enkele minuten weg als er gebeld wordt. Anneke zegt prompt :

« Mama is even uitgegaan, maar ze zal niet lang wegblijven. Wil u me uw telefoonnummer geven. Maar zeg het vriendelijk en beleefd, hé ! »

Tiljon

HET KORT

procédé blauw, de vis groen en de groenten purper !

● Om een gedetailleerde kaart te maken van Mars zullen Canadese geleerden radarstralen op deze geheimzinnige planeet afzenden en de beelden, opgevangen op het scherm, fotograferen.

● In een dorpje van Duitsland stierf voor enkele weken de kleinste man ter wereld. Hij was 57 cm groot en woog 9 kilo en 72 gram.

HET GRAF VAN ANTIOCHUS EN MITHRIDATES

TWEE Duitsers hebben aan de Syrisch-Turkse grens Nemrud Dagh, de dodenstad van Antiochus I blootgelegd. De streek waarin deze dodenstad ligt is sedert twee duizend jaar verlaten. Een bloeiende beschaving ging hier ten onder. Zand bedekte beelden en tempels. Ook het graf van Mithridates werd hier ontdekt.

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

EEN geschrift dat rijk is aan rechte lijnen is het geschrift van iemand die sterk is en weet wat hij wil. Het is een mannelijk geschrift, wat niet betekent dat het niet aan een vrouw kan toebehoren. (Tek. 1.)

Indien al de rechte lijnen mooi afgerond zijn, wil dit zeggen dat de schrijver in kwestie te soepel is, z'n wil niet kan doorzetten, geen karakter genoeg heeft. (Tek. 2.)

Een mens loopt rechtop dus bekijken we allereerst de vertikale lijn eens van nabij. Zij betekent « stellingname ». Wanneer al de rechte, vertikale lijnen op het papier staan als een leger in slagorde, zijn ze afkomstig

recht 1
soepel 2
vertikaal 3
praktisch 4
pan - plas 5
pand

van een man die positief in ingesteld en positie weet te kiezen. Zijn de vertikale pennetrekken naar boven toe het talrijkst, heb je te doen met een teoreticus. (Tek. 3.) De vertikalen die naar beneden lopen zijn die van een praktisch aangelegd man. (Tek. 4.)

De rechtopstaande L, B, H kondigen definitieve ideeën aan, ideeën waaraan niet veel te tornen valt. Men kan deze letters ook vergelijken met pure vlammen die naar de hemel stijgen. Wie z'n letters, die naar beneden lopen, vertikaal maakt is een realist. Wie het been van de p in z'n pen laat zitten, heeft geen sterk karakter. Een kort been aan de p is iemand die z'n werk wel doet doch zonder veel entoesiasme. Wie de p lang maakt weet de handen uit de mouwen te steken. (Tek. 5.)

WAT EEN GEK IDEE, RICHARD!

RICHARD SCHNEIDER, die te München woont, is beslist een origineel. Hij bracht eventjes 174 uren liggend op een strak gespannen koord door. Dat is een rekord en Richard liet het officieel homologeren... Nadien wist hij te vertellen, dat hij het toch verkiest in z'n bed te slapen !

DE ZEVEN VAN DE TOWER

HET zijn zeven grote zwarte raven, die vrij in en rond de tower mogen fladderen en die hun eigen bewaker hebben die instaat voor hun voedsel en verzorging. In vredestijd staan deze zeven zwarte heren onder de bescherming van de regering en in oorlogstijd staan ze ook nog onder de bescherming van de militaire overheid. Die zeven zwarte heren halen heel wat kattekwaad uit ; ze pikken in autobanden, in de benen van de bezoekers en verwoesten soms de mooie grasperken. Waarom ze dan toch in de Tower mogen blijven ? Een oude sage zegt, dat de Tower niet zal ingenomen worden en Engeland niet zal vallen zo lang die zeven zwarte heren er wonen !

VREEMDE NAMEN !

ENKELE staten en steden van de Verenigde Staten dragen vreemde namen, namen die wijzen op hun Indiaanse oorsprong. Ziehier dan enkele van die vreemde namen en hun betekenis :

MASSACHUSETTS : Men schreef dit woord eerst Mes-atsu-s-et, wat wil zeggen : « plaats van de grote heuvel ». Men meent te weten dat hiermee de Grote Blauwe Heuvel wordt bedoeld op enkele kilometer van Boston gelegen.

IDAHO : Die naam komt van « ida » (zalm) en van « ho » (eter). De Roodhuiden welke vroeger in die streek woonden droegen de naam « Zalmeters ».

IOWA : Dit woord betekent « iemand die je in slaap doet ». De Indianen uit deze streek hadden inderdaad de reputatie hun bezoekers te doen inslapen.

OKLAHOMA : « Ukia » betekent persoon en « Huma » is rood, dus een rood mens.

TEXAS : Het woord « Teysha » kan men best vertalen door « Gegroet, vriend ! »

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgeven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-ART
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

DEVEA
Oplage gekontroleerd door Devea.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Magon die meent dat prins Ikaros, Blake en Mortimer dood zijn, komt naar een geheime vergadering waar de hoge omes, betrokken in de samenzwering tegen de Basileus, aanwezig zijn.

Magon spreekt de vergadering toe: Net zoals ik weigeren jullie het juk van die verfoeilijke dynastie nog langer te dragen. Net als ik weigeren jullie de huidige tiran en zijn fantastische plannen nog langer te volgen. Net als ik willen jullie oprukken naar het licht en de plaats, die de aardbewoners ons hebben afgenomen, terug innemen. Jullie willen net als ik een sterk Atlantis, dat over de wereld heerst. Wij kunnen dit alles bereiken. Inderdaad, zeer eigenaardige gebeurtenissen, waarover ik thans niet kan uitwijden, hadden tot gevolg dat wij een zeer waardevol medewerker kregen. Hij kon koning Tlalak ertoe bewegen ons zijn hulp te verlenen. Hij stelt zijn troepen te onzer beschikking en wacht slechts op mijn teken. Wat zeggen jullie daarvan?...

Een goedkeurend gemompel onthaalt deze woorden. Een van de heren sprak echter...

Je woorden verheugen ons, Magon, maar vrees je niet dat de barbaren, na de overwinning, erg veeleisend zullen zijn? Kunnen wij de zaak niet alleen opknappen?...

Onmogelijk! Ons aantal is te gering en het prestige van de Basileus te groot. Er is een geweldige schok nodig om de bewoners van Atlantis wakker te schudden!

Geloof me, wij laten hen de kastanjes uit het vuur halen, en als ze nadien te veeleisend worden, vinden wij wel een middel om hen uit de weg te ruimen...

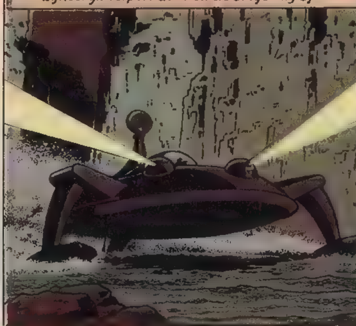

Dat is dus in orde!... Ik ga naar ginder. Iedereen moet nu de hem aangewezen post innemen, en snel handelen. De aanval kan ieder ogenblik ontketend worden. Een armband met een zwarte zon is het kenteken van al onze aanhangers.

Langs vele omwegen bereikten Ikaros en zijn gezellen eindelijk hun doel. Zij wisten te ontsnappen aan de voor hen onbekende vijand. Zij staan vlak bij de oever van een bergrivier, als Ikaros roept:

Een rivierpatrouille! Wij moeten ons verbergen!

Een boot die een zeer vreemde vorm heeft, en waarin enkele phulos hebben plaats genomen, verschijnt. Zijn schijnwerpers zoeken de omgeving af...

Ja, Atlantis wordt doorkruist van waterlopen die uitlopen op een grote binnenzee. Men kan langs die zee de hoofdstad bereiken. Jammer genoeg, zijn de orkanen er talrijk en zeer gevaarlijk. Ze zijn weg... Kom, vrienden, wij moeten voort!

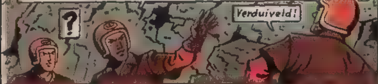

Na vele uren komen ze uitgeput aan een grote weg en Mortimer zegt:

Doch Ikaros houdt hem tegen...

Halt! Als wij over die weg gaan, ontdekken ze ons onmiddellijk, dank zij de toestellen welke langs de weg opgesteld zijn. Wij moeten hier beneden blijven... Houd moed, wij zijn haast aan ons doel!

Na enkele minuten zien zij een versterkte toren op een hoge rots, die bij middel van een brug met de grote weg verbonden is.

Onze vrienden blijven staan...

Wat is dat?

De Heilige Gong! Dat was vroeger de laatste vesting van ons rijk! Hierlangs sijpelden de barbaren steeds weer in ons land. Boven op de toren staat er een enorme gong en dank zij het vreemd fenomeen van de echo's tussen de rotsen, hoorde men de gong tot in Poseidopolis...

Maar Blake, die aandachtig naar de horizon staart onderbreekt het gesprek.

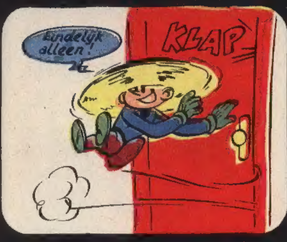
Er beweegt iets aan de ingang van de brug!

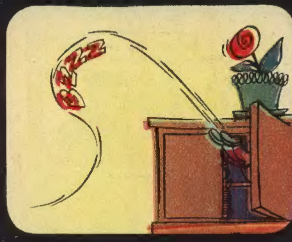

Onze
TEKEN-
FILM
door
TIBET

GLOBUL
doet de SCHOON-MAAK

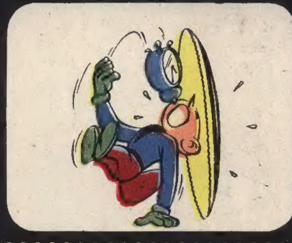

Tot straks, Presto! Wees maar niet bang, niemand zal tÿdens je afwezigheid binnenkomen!

Eindelÿk alleen!
KLAP

BZZZ

Lekker! Fÿn! Zuiver "toledo"!

En dat ziet er ook niet zo slecht uit!

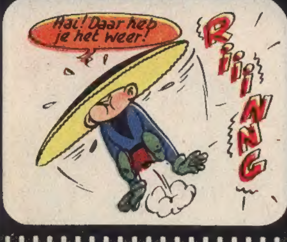

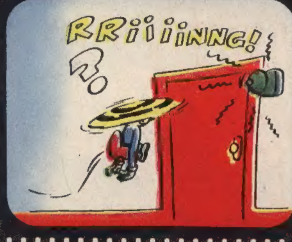

RIIIIINNNNG

Heb je nou ooit, alarmklokken in voedingswaren! Waar halen ze het uit!..

Hai! Daar heb je het weer!
RIIING

RRIIIINNG!

De firma Nagel heeft de eer u te groeten!

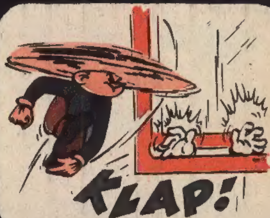
Er is niemand thuis!

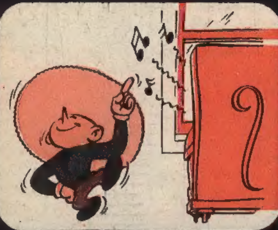

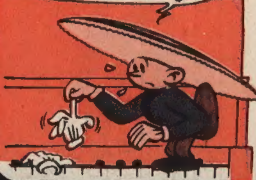

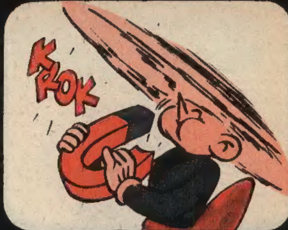

Wacht, als je honger hebt weet ik wel raad!

KLOK

Dat was echt lekker! Hela!

En nu kijk je naar mijn kleine demonstratie!

"Aspi" eet het stof en verteert het meteen!

En dat is lang niet alles! Wij hebben ook een...

... haardroger!

VOUi

Zezo! Je bent droog!

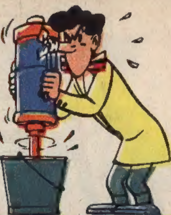

Neen, hier hangt nog een druppeltje!

KLANG!

Helaas! Je bent nog niet overtuigd!

En dat is de mixer!

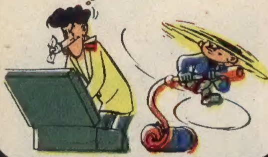

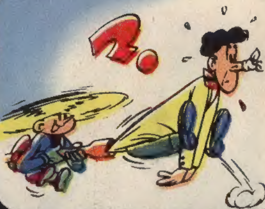

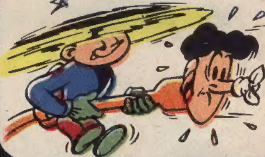

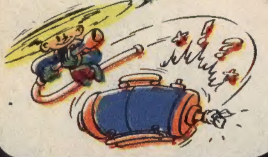

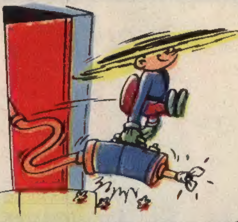

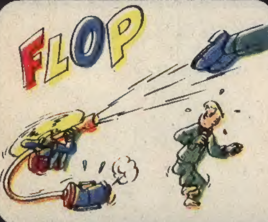

VOLGENDE WEEK

DE AVONTUREN VAN

MOTTIE

HET MARMOTJE